

Dr. BARANYI BÉLA
(1942–)

gyermekgyógyász szakorvos

„Jászberényben születtem 1942. május 28-án. Az általános- és középiskolámat szülővárosomban végeztem. Sikeres érettségi vizsgát a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban tettem. A középiskolát követően a Szolnok Megyei Mentőállomáson dolgoztam mentőápolóként, ahol sok – egész életemet meghatározó – élményben volt részem.

A Debreceni Orvostudományi Egyetemen 1962-ben kezdtem meg tanulmányaimat. Az egyetemi évek alatt érdeklődésem leginkább a gyermekgyógyászat felé fordult annak sokoldalúsága miatt.

A diploma megszerzése után a Jászberényi Városi Kórház gyermekosztályán kaptam állást. Három éven keresztül faluról bejárva végeztem a munkámat. Eközben nem tévesztettem szem elől célomat, kitartóan tanultam annak érdekében, hogy gyermekgyógyászatból szakvizsgát tegyek.

1971-ben felkérésre a Jászberény melletti Pusztamonostoron egyes falusi körzet ellátását vállaltam el.

Kérésemre biztosították a szakvizsgára való felkészülésem még hiányzó feltételeit.

A falusi körzeti orvos munkájához szükséges ismereteket igazán a gyakorlatban tudtam megszerezni, ennek sokoldalúságára az önéletrajzom végén, a mellékelt újságcikk is igyekszik rávilágítani.

Ma már elképzelhetetlennek tűnik, hogy a „körzeti orvos” – ma háziorvos – mindennapi munkáját ne egy állandóan működő telefon, rendelkezésre álló autó és jól képzett ápoló segítse. A nehézségek azonban nem hátráltattak, hanem motiváltak a tanulásban, a kitartásban, a célom elérésében, hogy sikeres gyermekgyógyászati szakvizsgát tegyek.

A Debreceni Orvostudományi Egyetemen 1975-ben tettem sikeres szakvizsgát csecsemő- és gyermekbetegségekből.

Felkérésre 1978-ban – a falusi, vegyes körzet ellátása után – városi gyermekkörzet ellátását vállaltam el. Szolnok városában, ezekben az években szervezték a házi gyermekorvosi rendszert.

1993 óta vállalkozásban, 2004 óta pedig már nyugdíjasként dolgozom gyermekszakorvosként.

Az egész gyermek olyan, mint egyetlen érzékszerv, minden hatásra reagál, amit az emberek, a környezete vált ki belőle. A gyermek egész élete egészséges lesz-e, vagy sem, attól is függ, hogyan viselkednek a közelében. /Rudolf Steiner/ Így válik teljessé a gyermekorvos és páciense kapcsolatának, a kis beteg gyógyulásának az alapja.

A szakszerű orvosi ellátást szeretetteljes hozzáállással, igazi partneri kapcsolattal végezni, mely egyben a szülő felé is irányul.

A gyermekgyógyászat az orvosi tevékenység azon hálás területe, amely állandó magas színvonalú, felelősségteljes hozzáállást kíván. Folyamatos elvárás az igényes szakmai munka mellett az önművelés állandó szem előtt tartása.

Nyugodt, csak a munkára és a tanulásra figyelő életvitelemben feleségem segített, aki-vel 51 éve élek boldog házasságban. Együtt segítjük négy okos unokánkat a sikeres és boldog felnőtté válás rögös útvesztőiben.”

Bertalan Ágnes újságíró 1972 decemberében készítette az alábbi interjút:

„Két falu orvosa

Négy nagyközségben nincs orvos a jászberényi járásban. Ez azt jelenti, hogy négy orvosnak 8 falut kell ellátnia, és ha nem is nézzük az utazás nehézségeit és töredelmét, naponta 40 embert kell megvizsgálniuk.

Dr. Baranyi Bélával »találgatjuk«, mi az oka annak, hogy íme, a városhoz közel sem tudják betölteni az álláshelyeket, de szerinte minden fiatal orvos szeretne visszakerülni – ha nem is éppen a falujába – de a tájra ahol született. Ő jászberényi születésű, s igyekezett „haza-felé” elhelyezkedni, a Jászság erős és szorgalmas emberei közé. Úgy érzem, eme tulajdonságot Baranyi Béla is örökölte, ahogy beszélgetésünk közben kibomlik a mindennapok ezernyi tenni-valója, ami – szerintem – nemcsak a kötelesség és kenyérkereset nála.

A 2000 lelkes Pusztamonostoron, lakóhelyén találtuk. Modern rendelője tele van vára-kozó betegekkel... Jászágora hetenként kétszer jár át, természetesen, ha nem jönnek érte, hogy menjen, siessen... Általában heti hét ilyen kiszállása van. Ráadásul nagy a tanyavilága is Jászágónak, jó agyagos földje, amit a pályázók, ha meglát-nak, nyomban visszafordulnak.

Az ember, míg fiatal, úgy érzi, az ereje is, az ideje is végtelen. Kell is ez a hit, hiszen Baranyi Béla sem tudná tenni a tennivalókat másképpen, s nem készülne a nagy tervére: szakvizsgát akar tenni gyermek-gyógyászatból. Csakhogy persze be kell majd járnia Gyöngyösre, a kórházba, gyakorlatra, mert hiába ta-nulja meg könyvekből az elméletet az ember. A szabály szerint: vagy fél évig napi 8 órát, vagy évenként napi 4 órát kell gyakorlattal töltenie. Kimondani is sok. Hogyan tudja az özön tennivaló mellett ezen órák számát »tör-leszteni«?

Csak nézem a fiatal, csupa erő embert, és hiába csinálók számadást, valahogyan úgy, hogy... egy nap ennyi és ennyi óra rendelés, körülbelül ennyi és ennyi idő a közeli, távoli tanyákra járás... az emberi erő és akarat ennyi és ennyi teljesítményt bír... Az időt érzem rövidnek, hogyan lehet ennyi munkát elvégezni huszonnégy óra alatt?

Nem napokkal kell mérni az időt. Hanem azzal, hogy amennyit tudok, annyival könnyebbítem meg az em-berek életét. Az eredményt kell nézni, hogy két falumban nincs különösebben súlyos betegség. Általában a hűléses megbetegedések, a szokásos gyermekbetegségek, vér-nyomás... Az ivóvízzel itt nincs semmi baj, és általában az emberek idejében veszik igénybe az orvost, és pontos-san betartják az utasításaimat.

Persze, súlyosbítja az orvos munkáját az, hogy az egyik faluban sincs gyógyszertár! Az orvos vizsgál és receptet ír... Így szoktuk meg. Baranyi doktor gyógyszert is ad, itt van a kézipatika, amit ő kezel, ő rendeli meg, s tartja nyilván a

gyógyszereket, ami szintén jelentős adminisztrációs munkával jár! De nyomban tiltakozik is, hogy ez nem teher, ez természetes, hogy vállalja, ne kelljen betegeinek a messze városba menni, kiváltani a gyógyszert...

Rendelőjének egyik ajtaján túl a várakozók zsongása, a másik ajtón túlról követelő gyermekírás hallatszik.

Ez is van! Ma pl. nem kellett volna felkelnem öt órákor, de ... apai kötelességek is vannak! – mondja nem kis büszkeséggel, s beszélő a következő betegét.” Bertalan Ágnes

Forrás:

Dr. Baranyi Béla önéletrajza. 2018. június 07.

Jászberény, 2019. 08. 12.

Szerkesztette: Dr. Suba Györgyné